

Jiří Sochr: Jan Václav Stamic. Život a dílo 1717–1757. Text napsal a katalog sestavil prom. hist. Jiří Sochr. Graficky upravil Zdeněk Pokorný. Vydalo Okresní vlastivědné středisko-muzeum ve spolupráci s Okresním archivem v Havlíčkově Brodě v roce 1967. Stran 29 + 8 stran obrazových příloh.

Zásluhou Jiřího Sochra a kulturních institucí v Havlíčkově Brodě uskutečnila se v r. 1967 v rodišti Stamicově výstava, která na sebe upoutala značnou pozornost. Pořadatelé osvětových institucí města soustředili bohatý materiál archivní, literární, hudební a dokumentační, který výmluvně svědčil o tom, jaké veliké účte se těšil J. V. Stamic doma a zvláště za hranicemi. O českém původu Stamicově není dnes pochybností. V Mannheimu, kde český skladatel, dirigent a houslista působil 15 let do své smrti r. 1757, se samozřejmě octl v prostředí kultury německé, ale také ve sféře vlivu francouzského osvícenství. Doma a na jezuitském gymnasiu v Jihlavě (1728/34) a na filosofii v Praze (1734/35) získal pevné vzdělání. Hudba v rodině varhaníka — otce i umělecky nadaných bratří — a jaroměřická barokně klasická kultura vytvářely jeho lidský a umělecký charakter. K cenným nálezům Antonína Pospíšila přistoupil v poslední době nález zápisu ve farní matrice v Přibyslavi u Havlíčkova Brodu. Podle něho určitě navštívil J. V. Stamic své rodné město se svou chotí na rozhraní let 1749/50. Tehdy se mu narodil v Německém Brodě syn Antonín (27. listopadu 1750), pozdější skladatel a houslista.

Výstava účelně členila hlavní Stamicova životní údobí (rodiště, Mannheim, návštěva v Německém Brodě) a tvorbu, doloženou dobovými tisky, hudebními nástroji, skladbami na deskách Supraphonu i soupisem stamicovské literatury. Shromážděné prameny z Havlíčkova Brodu, Jihlavy, Prahy, Brna, Kroměříže, z Mannheimu i ze soukromých sbírek přehledně reprezentovaly život a dílo Stamicovo. Škoda, že tu chyběla základní edice, tj. Riemannovy Denkmäler der Tonkunst in Bayern.

Bohumír Štědroň